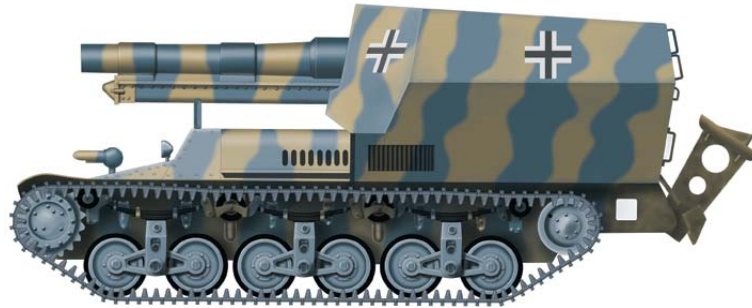

Haubica samobieżna 15 cm sFH 13/1 (Sf) auf Geschützwagen Lr.S. (f) (Sd.Kfz. 135/1)

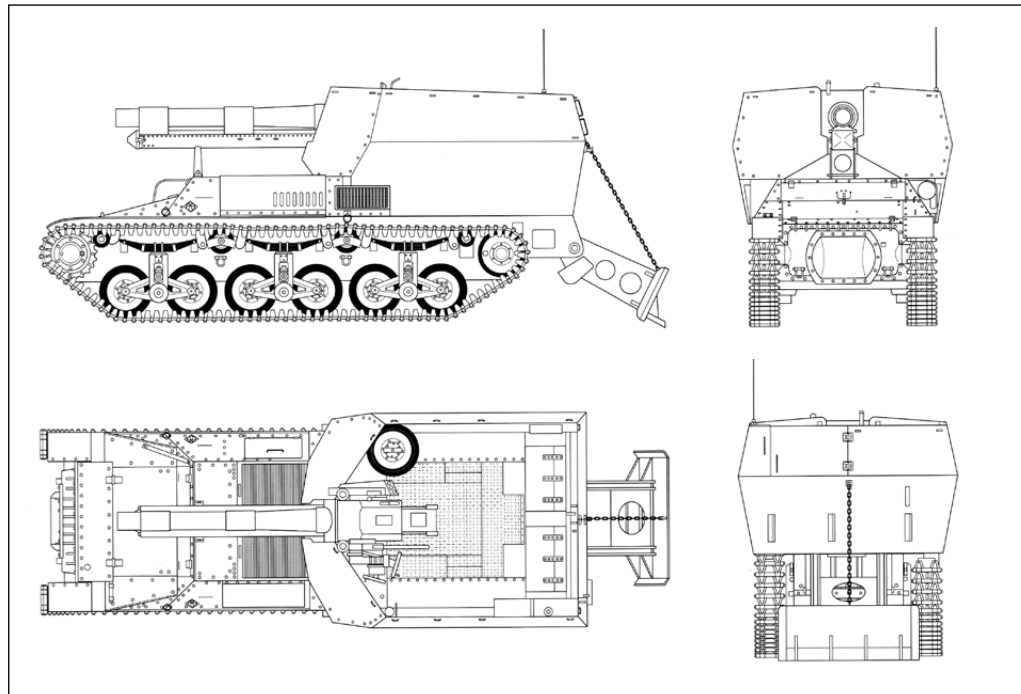
15 cm sFH 13/1 (Sf)
auf Geschützwagen Lr.S. (f)
ze składu Panzer-Artillerie-
-Regiment 155,
21 Panzer-Division,
rejon Al-Alamajn, Egipt,
wrzesień 1942 roku.

Jak wspomniano wcześniej, Niemcy zdobyli we Francji w 1940 r. około 300 opancerzonych ciągników gąsienicowych Lorraine 37L, które początkowo wykorzystywali jako ciągniki artyleryjskie i transportery amunicji oraz zaopatrzenia.

Po zapoznaniu się z możliwościami tego pojazdu, co miało miejsce 28 V 1942 r., A. Hitler podjął decyzję o przebudowaniu

160 ciągników 37L na działa samobieżne. Priorytet otrzymała haubica samobieżna przewidziana do wzmocnienia wojsk niemieckich toczących zacięte walki z siłami alianckimi w Afryce Północnej. Uzbrojenie pojazdu miała stanowić przestarzała, pochodząca z I wojny światowej haubica o trakcji konnej, oczywiście odpowiednio zmodyfikowana, oznaczona lg.sFH 13 kal. 150 mm.

Kolumna dział samobieżnych 15 cm sFH 13/1 (Sf) auf G.W. Lr.S. (f) z 1. lub 2. Pancernych Pułków Artylerii (gepanzerter Artillerie Regiment), Francja, koniec 1942 roku.

Niewielka liczba tych dział była wykorzystywana w Wehrmachcie do szkolenia artylerzystów. Broń ta znajdowała się podczas II wojny światowej również w uzbrojeniu niektórych baterii artylerii nadbrzeżnej i fortecznej.

Potrzeby armii były tak pilne, że już na początku VI 1942 r. firma Alkett z Berli-

na otrzymała zamówienie na przebudowanie 30 ciągników Lorraine 37L na haubice samobieżne z działami sFH 13. Pojazd otrzymał oznaczenie **15 cm sFH 13/1 (Sf) auf Geschützwagen Lr.S. (f)**. W systemie oznaczeń pojazdów Wehrmachtu przydzielono mu indeks **Sd.Kfz. 135/1**. Do końca miesiąca zlecenie wykonano

Oficerowie brytyjscy oglądają zdobyte podczas walk pod Al-Alamajn niemieckie działo samobieżne 15 cm sFH 13/1 (Sf) auf G.W. Lr.S. (f), wrzesień–listopad 1942 roku.